

CERETANIA

PERIODIC QUINZENAL
Defensor dels interessos
:: de CERDANYA ::

Preus de Subscripció. 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número sol: 40 cèntims

Na Francesca Augé i Nabona

NATURAL DE MARTINET

Vídua de SALVADOR ARRÓ

ha mort a Puigcerdà, a l'edat de 63 anys
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Els qui la ploren: fills Manuel, Joan, Enric i Maria; nebots, cosins i demés parents i la raó social Vídua de S. Arró, en participar als seus amics i coneguts tan sensible pèrdua, els pregunen la tinguin present en llurs oracions.

Puigcerdà, 2 de gener del 1935

DE LA QUINZENA

Es amb tristesa, barrejada amb descoratjament i una certa dòsis d'indignació, que avui ens veiem obligats a parlar de l'afer capdal per a la vida de Puigcerdà. Ens referim a l'abasteiximent d'aigües potables, quina solució definitiva tothom tenia per imminent, puix que la seva tramitació burocràtica semblava que tocava a la seva fi després de laboriosíssimes gestions i treballs.

Darrerament s'havia lograt que la Secció de Comptabilitat del Ministeri dictaminés que existia consignació per atendre aquesta obra, i que la Ordenació de Pagaments prengué nota de la mateixa. Per manca-hi uns punts i comes es retornà l'expedient als Serveis Hidràulics de l'Ebre, a Saragossa, on fou despatxat ràpidament i remès novament a Madrid, per a la firma del Ministre d'Obres Públiques, que cregué oportú, abans de signar, demanar l'informe del Consell d'Estat. Qüestió de tràmit, se'ns deia des de Madrid; si, si! Vegeu quines bones festes fóren donades a Puigcerdà amb la comunicació dimanant de la Delegació dels Serveis Hidràulics de l'Ebre, datada a Saragossa, el 21 Desembre 1934, i que copiem a continuació:

«El Ilmo. Señor Director General de Obras Hidráulicas con fecha 11 del corriente mes, me dice lo que sigue:

»Remitido a informe del Consejo de Estado el expediente relativo al abastecimiento de Puigcerdá, Caixans, Vilallobent y Aja (Gerona), aprobando el pliego de condiciones para la subasta y autorizando a la Dirección General de Obras Hidráulicas para efectuar ésta, siendo el presupuesto de contrata de 474.048'48 pts., distribuidas en 3 anualidades, de las que el Estado abonará el 90 por 100 dicho Alto Cuerpo Consultivo dictamina que no procede realizar por cuenta, o con auxilio del Estado, las obras que en el expediente se proponen para abastecimiento de Aguas de Puigcerdá, Caixans, Vilallobent y Aja (Gerona) cuyos Ayuntamientos pertenecen a la región autónoma y tiene en materia de aguas las funciones que le reconoce el n.º 7 del art.º 5.º del Estatuto.

Y de conformidad este Ministerio con dicho dictamen ha tenido a bien resolver de acuerdo con el mismo.»

El Consell d'Estat, amb un desco-neixement de causa que sorprèn en tan alt organisme—i si no fos desconeixement seria pitjor, aleshores seria ensanyament—ha dictaminat que es tracta d'un servei traspassat a la Generalitat i el Ministre agrari, senyor Cid, accepta aquest criteri com a bó! «Miel sobre hojuelas», s'haurà dit ell. El recurs que els Ajuntaments afectats, Puigcerdà, Caixans i Vilallobent, eleven al Ministre, demostra abastament que som víctimes d'una arbitrarietat jurídica—no ens atrevim a afegir hi, i política. A fi de que els nostres lectors se'n facin càrrec reproduïm aquest recurs en un altre lloc d'aquest número.

I pensar que va pels deu anys que es treballa per a portar a bon terme aquest projecte, el qual s'han fet seu i han defensat tots els Ajuntaments—blancs, negres i grocs—que s'han succeït en la darrera decada! No és descoratjador, no clama al cel que ara, quan semblava que tocàvem la victòria amb les mans, tent-nos servir de «mingo» ens donguin una puntada de peu? Més que la subvenció de l'Estat—a la qual cal fer constar que tenim perfecte dret i era de llei que se'ns concedís—el què dol haver perdut són aquests nou anys llargs, esmerçats en una portada d'aigües que esperàvem com el manná, i en la qual no cal ja confiar, puix es podrà guanyar el recurs que amb molta sensatesa ha promogut el nostre Ajuntament, però, preguntem nosaltres: podem perdre deu anys més esperant que a Madrid tinguin a bé perdonar nos la vida mentre va cada dia en augment el descrèdit de les nostres aigües potables actuals? Rodonament, no.

B.

CARBÓ DE PRATS

El que vulgui carbó d'aquestes mines pot adreçar-se a **CAL PAU DE BOR - LA BARONIA**

NOTICIARI

El divendres passat, dia 11, la Societat Anònima Lletera Industrial (S. A. Ll. I) prengué possessió del terreny on ha d'ésser aixecada la fàbrica de llet condensada NOSTRA.

Es amb aquest remarcable motiu que la S. A. Ll. I., fermament desitjosa de desenvolupar un negoci que al mateix temps contribueixi a la prosperitat del país, es complau en saludar afectuosament a tots quants li venen prestant la llur valuosa cooperació, als seus futurs proveïdors, a les autoritats i poble de Puigcerdà i a tota la comarca de Cerdanya.

Importants Tallers de TINTORERIA

necessiten representant en aquesta vila

Es preferible Merceria o Botiga de Robes en punt cèntric

Raó:
Carrer 14 d'Abril, 23
VICH

DEFUNCIO.—El passat dia 2 del corrent, traspassà la senyora Francesca Augé, vídua de Salvador Arró. Comptava 63 anys d'edat.

Era la finada persona molt estimada tan pel seu tracte bondadós, com pels seus sentiments caritatius. Així ho palesà l'acte de l'enterrament que fou una imponent manifestació de dol.

A. C. S. la virtuosa finada i rebí els seus afligits fills, volguts amics nostres, la sincera expressió de les nostres condolences.

El projecte de portada d'aigües de la Font Gran d'Alp, en òrris

Ja n'hi ha prou

Reflectint el trasbalsament que ha ocasionat a la nostra vila la fugida d'estudi del senyor Ministre d'Obres Públiques, creiem oportú ampliar el què diem en el nostre editorial i fer els possibles per a arribar a una solució que, cada dia que passa, és més peremptòria.

Com que segurament no se'ns deixaria dir el què la indignació dictaria a la nostra pluma, preferim abstenir nos de certs comentaris i esperar altres moments més propicis. Creiem, però, que aquests comentaris ja se'ls faran els nostres lectors sobradament.

Això, però, no vol dir que estiguem disposats a recomanar la continuació d'aquest expedient. Millor dit: la obertura d'un nou expedient. Nosaltres que hem estat els que, d'ençà de la República, més hem maldat per l'aprovació del mateix, posant a contribució totes les nostres amistats i demanant a tothom —per al major interès de Puigcerdà— els màxims sacrificis, no podem ara, honestament, propugnar el mateix camí. Camí o projecte que, de bell principi, ja no creguérem el millor —pel seu cost de construcció i entreteniment, per la seva dependència a altres Ajuntaments i per les complicacions administratives que preveïem— però que seguirem i impulsarem per creure preferible i més ràpid acabar una tasca començada, que no pas propugnar per un nou projecte. Altrament, hem de confessar-ho, temérem que se'ns titlés de derrotistes, amb l'acusació de que anàvem contra el projecte de la portada d'aigües de la Font Gran, solament perquè havia estat csmençat per les Autoritats locals de la dictadura. No. Nosaltres, com a catalanistes, —catalanisme a la nostra terra vol dir honestat política— com a patriotes, com a entusiastes de Puigcerdà, no podíem anar contra un projecte —en aquells moments, per la situació en què es trobava, i les despeses ja fetes, era el millor— solament perquè fou iniciat pels senyors Gòrriz i Pujol, alcaldes de la dictadura. No. Nosaltres, això, no ho podíem fer. Per aquests mateixos motius ens plau, una vegada més, declarar que l'actuació d'aquells senyors, en aquest aspecte, mereix o mereixerà sempre l'agraïment de Puigcerdà. Per això, amb tot l'entusiasme, defensarem i propugnarem aquell projecte.

Però, ara, és diferent. Ara, després de nou anys de durada de l'expedient, vé l'Administració del Govern central i ens diu que Puigcerdà no té dret a acollir-se a les Lleis generals de l'Estat, perquè ja podem fer-ho amb les particulars de l'Estatut d'Autonomia. I això es diu després

de nou anys. Això es diu després que la tramitació més important de l'expedient s'ha efectuat, estant ja concedit l'Estatut. La mateixa aprovació definitiva, pressupost, autorització de subhasta, han estat fetes amb l'Estatut d'Autonomia vigent.

Està clar que se'ns pot dir que no s'havia efectuat encara el traspàs dels serveis d'Obres Públiques. D'acord. Però, recordarem que les Lleis, totes les Lleis, essent homes qui les fan, és de condició humana interpretar-les amb l'esperit i no per la lletra. Puigcerdà que dins la Llei, d'acord amb la Llei, feia l'enorme sacrifici de contribuir a la portada d'aigües amb més de 350.000 pessetes —175 ptes. per home vàlid i aproximadament— mereixia un altre tracte.

Per aquests motius i malgrat estar convençuts que prbsperaria un recurs contra aquest acord del Consell d'Estat, i que creiem equivocacat, perquè l'Estatut s'ha de fer càrrec de totes les obligacions que comporta la concessió de l'Autonomia a partir del traspàs de cada un dels Serveis, però, no de les obligacions anteriors, ens sembla que ja ha arribat l'hora de dir prou.

Ja n'hi ha prou! Prou expedients. Entenem que ni tan sols cal estudiar la possibilitat de seguir el camí que se'ns deixa obert. De començar un nou expedient acollint nos al què preceptués l'Estatut. Com ja hem dit més amunt, honradament, no podem propugnar ho, perquè no volem que Puigcerdà estigui NOU ANYS MES, esperant l'aigua nova. Per bona voluntat que hi hagués, encara que hi trobéssim aquella bona voluntat que fins ara hi ha mancat, hem de recordar-nos que l'Estatut està suspès; que el dia que torni a estar vigent, tot just s'haurà de començar a estructurar els Serveis d'Obres Públiques; i que una vegada tot en marxa, l'escassa consignació que se'ns ha donat primerament s'haurà d'aplicar a coses més urgents, entre les mateixes, la de remeiar la vergonya de que encara hi hagin a Catalunya dotzenes de pobles incomunicats. Ni que es fessin miracles, caldrà pasar temps, molt temps, tot aquest temps que Puigcerdà necessita guanyar, perquè del tenir aigua nova o no tenir-ne, depèn la prosperitat o la ruïna de la nostra Vila.

Per això diem que ja n'hi ha prou. Ja

és hora de parlar clar i de què la veritat arribi a tothom. Si Puigcerdà no sap resoldre el problema de les seves aigües, arribarà un moment que el comerç no sabrà a qui vendre, que la propietat no sabrà a qui llogar i que el ram de construcció no sabrà què construir. I tots plegats pensem un moment què passaria quan moltes botigues tanquessin, els pisos fossin buids i els paletes haguessin d'emigrar!

I que no se'ns digués que exagerem! Que no se'ns digués que sempre ha estat així! A una i altra cosa respondrem —perquè ens consta— que avui, Barcelona, no hi ha cap metge amb cara i ulls que recomani a ningú passar l'estiu a Puigcerdà; i si així ho fa, no es descuida d'advertir que beguin aigua mineral. La mala fama de les aigües actuals, part perquè és veritat i altra part per la *propaganda* que ens han fet altres poblacions, és tan del domini públic, que és inútil tot quan féssim per esvaïr ho. Quan un assumpte s'ha convertit en tòpic, són inútils les raons i els arguments. Calen actes. I tal com està l'assumpte, no hi ha cap més argument que el de poder anunciar que el primer de Juny proper, Puigcerdà gaudirà d'una nova aigua.

Miracle? No. Possibilitats! I possibilitats que estan a l'abast del nostre Ajuntament, si aquest vol assumir la responsabilitat dels greus moments pels quals passa la nostra Vila. Per això, nosaltres, conscients de la part de responsabilitat que ens pertoca, com a portant veu de la opinió, ens atrevim a demanar publicament al nostre Ajuntament, prengui els següents acords, sense perjudici d'entaular l'oportú recurs:

Primer: Contractar els serveis d'un tècnic geòleg per a que faci un estudi del subsol dels environs de la vila i de les seves possibilitats i riquesa en aigües potables. Aquest estudi, en el cas provable d'un possible rendiment mínim de 600 metres cúbics diaris, hauria d'anar acompanyat d'un projecte de cost de construcció i establiment d'un pou i millor tub perforant, màquines elevadores elèctriques, tuberïes fins a una torre dipòsit i embrancament a partir d'aquest amb la xarxa actual de tuberïes de distribució. Per les màquines elevadores elèctriques es podria fer ús de la clàusula del contracte amb l'E. E. de C. que obliga aquesta a cedir força a l'Ajuntament a un preu ínfim.

Segon: Una vegada conegut el cost aproximat del projecte, procedir a l'es-

El Turisme a Cerdanya

Lema: CERES

II

Passem a referir-nos, sense, però, estendre'ns-hi massa, a les falles que caldria esmenar, o quan menys atenuar tot el possible. La principal d'elles és la de manca de vies de comunicació; no ens referim, naturalment; a la Cerdanya francesa, creuada en tots sentits per bells camins, asfaltats quasi tots, que fan d'ella una excel·lent atracció pels automobilistes i contribueixen moltíssim a la vida pròspera que frueixen els nuclis urbans que s'hi troben enclavats; no existeix en ella poble ni poblet, ni masia, que no disposi, com a mínim, d'un bon camí. No és solament en aquest aspecte que la Cerdanya dita francesa supera a la nostra: el nivell d'instrucció dels habitants d'una i altra es decanta ostensiblement cap el cantó francès, on hi ha belles escoles, i l'analfabetisme hi és desconegut—com no sigui a través d'algun immigrant—; puix la instrucció obligatòria no és allà un mite, com ho és en altres llocs, i això, el que els naturals d'una comarca que vol ésser turística, disposin d'un nivell cultural més o menys elevat té una importància que no podem silenciar. Contrastant amb el teixit de camins i carreteres existents a la Cerdanya francesa, tenim la nostra amb només dues carreteres, molt mal conservades per cert; la de Ribes a Puigcerdà passant per la Collada de Toses, no asfaltada, amb uns viratges força perillosos, situats sovint sobre precipicis imponents, viratges que, a poc a poc, es van eixamplant i aparellant, fent el seu recorregut menys terrible, que potser no ho és tant com és creença general; però des del moment que el gros públic té conceptuada la Collada de Toses com a cosa perillosa cal combatre aquesta impressió. Com? Fent-la més acollidora, bastint-hi múltiples defenses, eixamplant-la en molts punts, donar visualitat a corbes i tombants, tancats encara; establir al seu cim un refugi o refugis apropiats pels turistes automobilistes víctimes d'una avaria o accident, en els quals poguessin trobar acolliment

més o menys sumari, telèfon i una senzilla farmaciola. Hom ha de tenir en compte que no es troba actualment un lloc habitat en un recorregut de 35 quilòmetres—des de Dórria a Urtg— produint-se sovint en mesos de poc trànsit com són els d'Octubre a l'Abri, el cas llastimós que els ocupants d'un auto, víctimes d'un accident o d'una avaria, hagin de caminar quatre o cinc hores per demanar auxili, o s'hagin de quedar a passar la nit a la muntanya.

En relació amb la via de comunicació esmentada, encara està per resoldre el greu problema que crea la seva interceptació durant els mesos d'hivern a causa de les neus, falla que perjudica en gran manera el turisme cerdà conjuntament amb altres interessos respectables, als quals no tenim de referir-nos ací. Pocs anys enrera era ben difícil vèncer els efectes de les inclemències hivernals assegurant el trànsit en carreteres emplaçades als 2000 metres o més d'altitud, però actualment, gràcies als avenços de la tècnica, és cosa resolta arreu d'Europa; els moderns aparells escampa-neus fan transitables a tots-temps vies de comunicació que vint anys enrera restaven tancades llargs mesos per les neus. No és demanar molt, per tant, el que ve reclamant insistentment la Cerdanya als governants: que sia destinada una màquina de treure-neus a la carretera nacional de Ribes a Puigcerdà, l'altitud màxima de la qual és de 1760 metres, i on els temporals de neu són escassos; ho abona el seu poc cost, tan d'adquisició com de manteniment; el tractar-se d'una carretera de lligam amb l'estranger, i també d'interès turístic general. El quedar interceptada la Collada de Toses durant els mesos d'hivern, i fins el perill que corren els turistes, que s'atreveixen a circular-hi durant aqueixa estació, de sofrir el desagradable contratemps de què se'ls quedi llur auto bloquejat per les neus, sense poder comptar amb un ajut segur i un socors immediat, fa que la Cerdanya sigui una contrada que, turísticament, només visqui a

l'estiu. Conseqüència natural d'això; que el turista hi troba la vida cara, puix els comerciants i industrials lligats amb el turisme, amb tres mesos de treballar en tenen de viure dotze. Si es pogués donar la certesa de que la Collada de Toses seria franquejable tot l'any, i en cas d'accident no s'haurien de recórrer hores i hores per trobar ajut o per poder comunicar-se amb el món, la Cerdanya seria a l'hivern, potser més del que ho és a l'estiu, el lloc preferit dels excursionistes, catalans especialment, per llurs excursions diumengeres o de final de setmana; aleshores a la Vall de La Molina s'incrementaria més encara la pràctica dels esports de neu, i Puigcerdà, on es troben hotels amb bona calefacció, arribaria a crear la temporada d'hivern, tan necessària.

La segona carretera de què disposa la Cerdanya és la de Lleida a la frontera, que entra a la Vall seguint el curs del Segre, que per altra part no deixa en tot el seu recorregut; és molt transitada per camions i autobusos que fan el servei de La Seu d'Urgell i Andorra; el seu traçat és força deficient, com ho és també la seva conservació, especialment en la part corresponent a la «província» de Girona; tenim entès que a la secció corresponent a Lleida es va a procedir aviat al seu asfaltat, almenys en part, i també que es pressiona fortament per a què ho siguin els quilòmetres que depenen de la de Girona, i d'una manera especial de Puigcerdà a Bolvir, on es troba situat el Camp d'Aviació de Cerdanya—d'un probable bell pèrvenir—i també el troç de carretera que uneix Puigcerdà amb Bourg-Madame, en el pont internacional de la qual tenim de passar per la vergonya de veure'n la meitat—la corresponent a França—curosament asfaltada i cuidada, i l'altra meitat—la nostra—amb clois i polseguera en tot el seu recorregut fins l'entrada de Puigcerdà, causant un efecte altament depriment.

J. BRAGULAT

ES VEN una coneguda i acreditada
Fàbrica de Pastes per a Sopa.
RAÓ: en aquesta Impremta

La Cerdanya d'abans guerra

(Memòries d'un estiuejant)

IX

Talia a Puigcerdà

La temporada de teatre que es donava a l'estiu al «Casino Ceretano», era esperada amb goig pels puigcerdanesos que, durant l'hivern s'havien d'acontentar amb veurer representats pels aficionats *El puñal del Godo*, *Els Pastorets* o *La Baldirona*. Era tradició del Casino, d'ençà que s'havia inaugurat, portar de Barcelona bones companyies de zarzucla espanyola, com més castiça millor.

La principal curiositat dels puigcerdanesos a cada nova temporada, era sapiguer que tal pintarien les vuit o deu coristes que formarien el *coro* de la Companyia. Si la plàstica resposta la temporada era assegurada. Després interessaven les tiples i, finalment, els artistes mascles. Això no deixava de demostrar que el poble tenia un bon gust extraordinari. De la característica i de l'apuntador, resultava que ningú els havia conegut.

L'arribada de la Companyia era un dels més grans esdeveniments en la vida pacífica de la Vila. Solien arribar els artistes ficats dintre de tres o quatre carruatges curulls de maletes, cistells i tota mena de bultos; gàvies amb gafarrons i *jilgueros*, gats, gossos i canyes de pescar i altres andròmines que només porten els còmics. L'equipatge gros, el del vestuari, el duïen els carros de rodes homèriques de les agències del Torres o del Balart, uns carros arrossegats per riates de cinc o sis matxos valents, els quals obeïen més als renecs que a les tralles dels carreters, que les utilitzaven només quan no dormien sota la vela del carromato.

El primer efecte que la Vila causava als components de la Companyia, era desastrós. Solien ésser sempre gent madrilenya o andalusa. El viatge els deixava *derrengados*. Baixaven del carruatge despentinats, marejats, desorientats, enfredolits, amb una càrrega de pols a les celles, al nas i a les orelles. En fi, ja ho deïen elles: *estamos impresentables*. Calculeu que moltes d'elles no havien vist mai una diligència, ni un país muntanyós, ni sentit la fredorada d'una collada alta com la de Toses! Figureu-vos el contrast de la seva vida passada a les ciutats, i trobar-se de sobte al bell mig del Pireneu, dessota dels «escoberts» d'una plaça freda i fosca, i objecte de l'encuriosiment de tot un poble! L'endemà, a ple sol, la dolenta impressió de l'arribada s'esvaïa. Els voltants, l'Estany, el camí de França, ho adobaven tot. La dispesera començava a ésser una *catalana simpática* i l'encís de la Vila produïa el seu efecte.

Els assaigs començaven amb un mosquer de curiosos que no sabien treure els ulls de les coristes. El mestre director no es cançava de recomanar a les solteres que tinguessin molt seny. Ell havia de vetllar pel *coro* talment com si es tractés de guardar una caixa de cabals. Val a dir, en honor de la cultura dels puigcerdanesos, que mai s'hagué de lamentar la més petitrabucada.

Els primers anys, el gènere teatral que més agradava, era l'anomenada *zarzuela grande*, en la qual sortien forces comparses de soldats, camperols i mariners. *El rey que rabió*, *Los*

sobrinos del capitán Grant, *El anillo de hierro* i *La tempestad*, omplien els cartells i el teatre. Especialment *Marina* era una debilitat per l'element jove. Al cap de dos dies, cantaven les *costas de Levante*, tots els fadrins barbers de la Vila i els mossos i els sagals de la rodalia.

Després de la *zarzuela grande* vingué el *género chico*, amb companyies com les d'en Güell i la d'en Codina, que representaven el teatre castiç madrileny, enquadrat en les escenes de *La verbena de la Paloma*, *El santo de la Isidra* i *La Revoltosa*, alternant-les amb *Las campanadas* i *La Viejecita*. Els xistos madrilenys eren repetits arreu i el tipus de *Julián* de «La verbena», era somniat per més de quatre enamorats que es pentinaven deixant-se el sarrell i els *pan i toros*. Els francesos anaven a la comèdia sense entendre un mot del llenguatge castiç, però, s'embadalien amb les espanyoles del *coro*, quan sortien amb els mantons de Manila llampants, o llúien els vestits de farbalans i els enagos emmidodats. Les funcions de gala es repetien i el negoci de l'empresari resultava cada any ben productiu.

L'ambient polític de Catalunya arrossegava el Teatre. La idea de la restauració del Teatre català, s'escampava fins als públics de les viles més allunyades del centre, i els empresaris seguien el gust dels públics. Les noves companyies que pujaven ja no portaven coristes atractives, exhibicionistes i coquetes, ni tiples capaces de marejar els senyors Esteves de la colònia. Eren companyies serioses, com la del Romea de Barcelona, que no permetia altres bromes que les escèniques d'en Pitarra i d'en Russinyol. Va portar-la a Puigcerdà en Franqueza, un entusiasta de Cerdanya que fins s'hi va fincar. Ell ens feu conèixer en Borràs, en Giménez, en Soler, en Capdevila, la Baró i la Xirgu aleshores molt joveneta. El repertori estava format per «La Dida» i «El Ferrer de tall» d'en Pitarra; per les comèdies de caire social, de l'Ignasi Iglèsies, «Els Vells» i «Les garces» i per l'alta tragèdia d'en Guimerà. D'en Russinyol es representaren la comèdia sentimental «El pati blau», i les comèdies humorístiques «Els savis de Vilatrista» i «Els Jocs Florals de Camprosa».

A una d'aquelles companyies se li acudí representar *La Merienda fraternal*. En Russinyol era pintor, escriptor, autor dramàtic i, per damunt de tot, un humorista de bona llei. Ell dirigí personalment els assatjos. Però, malgrat la presència de l'autor, la fina sàtira no complavia a la mitja dotzena de partidaris que *don Lacandro* tenia a la Vila. Així fou com es venguéren dotzenes de xiulets per amenitzar la representació. Però, era endebades! La sàtira fina de la comèdia va desarmar als protestants que es feren, com la resta dels espectadors, un tip de riurer.

Cal esmentar que el jovent de la colònia, per a fins benèfics, volgué representar «L'alegria que passa» del mateix autor. Els actors foren en Santiago Simon, en Pepe Solà, en Paco Vallet, en Llorenç Mata, els germans Arís i d'altres que feren de poble entorn del carro de la faràndula del «Cop de Puny».

*
*

Una matinada, la campana major de Santa Maria, desper-

tà els veïns amb tocs de foc. El Teatre del Casino brandava per tots costats. Una columna de fum, negre i espès, sortia d'un braser immens i arrossegava a l'aire guspies i objectes flamejants. Telars, bateries, fustamenta de l'escenari i de la «platea», tot era consumit pel foc devorador. No fou possible salvar res. Les boniques decoracions que havia pintat en Maurici Vilumara, el gran escenograf del Liceu de Barcelona,

s'havien perdut per sempre més. Robes, mobles, joies dels artistes, tot fou carbonitzat per l'incendi. La temporada restà interrompuda. Un desastre!

Però, la Vila, no podia passar-se del Teatre. L'any següent el Teatre era reedificat i Talia continuava a Cerdanya la seva història.

X. Y. Z.

(vé de la pàgina 3)

tudi financer indispensable, calculant interessos i amortització del capital; despeses d'explotació i marge de beneficis per al Municipi, per a poder determinar el preu a que s'hauria d'arrendar la pluma d'aigua i venre si aquest preu queda dins les possibilitats econòmiques de la Vila.

Terçer: Contractar amb un establiment de crèdit, nacional, regional o local un emprèstit per a poder disposar del capital necessari. També es podria estudiar la possibilitat de què fos el mateix Ajuntament el que oferís directament al públic aquest emprèstit, mitjançant una emissió d'obligacions garantides per la mateixa explotació de les aigües. En aquest cas, no dubtem en assegurar l'èxit, perquè, difícilment es trobaria al mercat bursàtil actual, un paper d'un rendiment i estabilitat més segura. L'estalvi de Puigcerdà no dubtem que preferiria unes obligacions el negoci de les quals es

realitzaria al davant seu, que no pas dotzenes d'accions i obligacions que, alguna vegada s'han tornat papers mullats.

Quart: Convocar a un concurs públic sota plec de condicions, a totes les cases nacionals del ram, per a poder anar a una immediata construcció.

Aquest, doncs, és el camí que nosaltres, modestament, proposem a la superior consideració del nostre Ajuntament i de la opinió pública de la Vila.

A Puigcerdà no se l'ha volgut ajudar. No s'ha sapigut reconèixer els seus esforços per equiparar-se i rivalitzar amb les viles de l'altra banda de la frontera, cada any més pròsperes. Ja és hora, doncs, que Puigcerdà es relogui dins el seu clos per a aplegar totes les seves forces, i poder demostrar, una vegada més, que li sobra vitalitat i coratge per a tirar endavant, contra tots i tothom.

A la rutina i a la incomprensió, un gest de serenitat i de fortitut!

blación, inició el expediente administrativo, que tramitó con todos los recursos legales la División Hidráulica del Ebro, por corresponder al territorio de esta demarcación hidráulica, el valle de la Cerdaña, en el cual debían tener lugar las obras de captación, conducción y utilización del abastecimiento proyectado.

No hemos de ponderar a V. E., el interés que para la Villa de Puigcerdá, población fronteriza, sita a un kilómetro de la frontera francesa, tenía la resolución del problema de dotarla de un buen servicio de aguas potables. No solamente ha ido creciendo su población normal, por consecuencia de ser punto de enlace de vías férreas hispano-francesa, sino que en verano, por las condiciones climatológicas de altura, es Comarca de la Cerdaña y en especial la Villa de Puigcerdá florecida por una corriente de turismo cada año creciente que puede cifrarse en muchos miles de forasteros y viajeros transeúntes

Así lo reconocieron los técnicos afectos a la División Hidráulica del Ebro, quienes a pesar del sacrificio que representaba el desplazarse desde Zaragoza hasta Puigcerdá, no han regateado sus esfuerzos para que esta Villa española pudiese mostrar a nuestros vecinos franceses, la perfección de un sistema de abastecimiento a distancia.

Este esfuerzo que ha sido sostenido por la División Hidráulica del Ebro, conjuntamente con el aliento recibido de esta Corporación Municipal, por una errónea interpretación del Estatuto de Cataluña, habría sido valdío, sino confiáramos con que la alta autoridad de V. E., habrá de rectificarla, permitiendo que en día no lejano, esta Villa vea coronado el esfuerzo, con el cumplimiento de los ofrecimientos que en la legislación del Estado hallamos para llevar a término la obra del abastecimiento de Puigcerdá.

RESOLUCION RECURRIDA

Con fecha once del corriente mes de Diciembre el Ilustrísimo Señor Director General de Obras Hidráulicas del Ministerio de su digno cargo, comunicó a la Delegación de Servicios Hidráulicos del Ebro, la siguiente resolución:

«Remitido a informe del Consejo de Estado, el expediente relativo al abastecimiento de Puigcerdá, Caixans, Vilallobent y Aja, (Gerona), aprobando el pliego de condiciones particulares y económicas y el modelo de proposición y disposiciones para la subasta y autorizando a la Dirección de Obras Hidráulicas para

L'ater de les aigües potables

Còpia del recurs que els tres Ajuntaments interessats (Puigcerdà, Caixans i Vilallobent) han elevat al senyor Ministre d'Obres Públiques. (Redactat per l'eminent advocat i bon cerdà senyor Rafael Gay de Montellà).

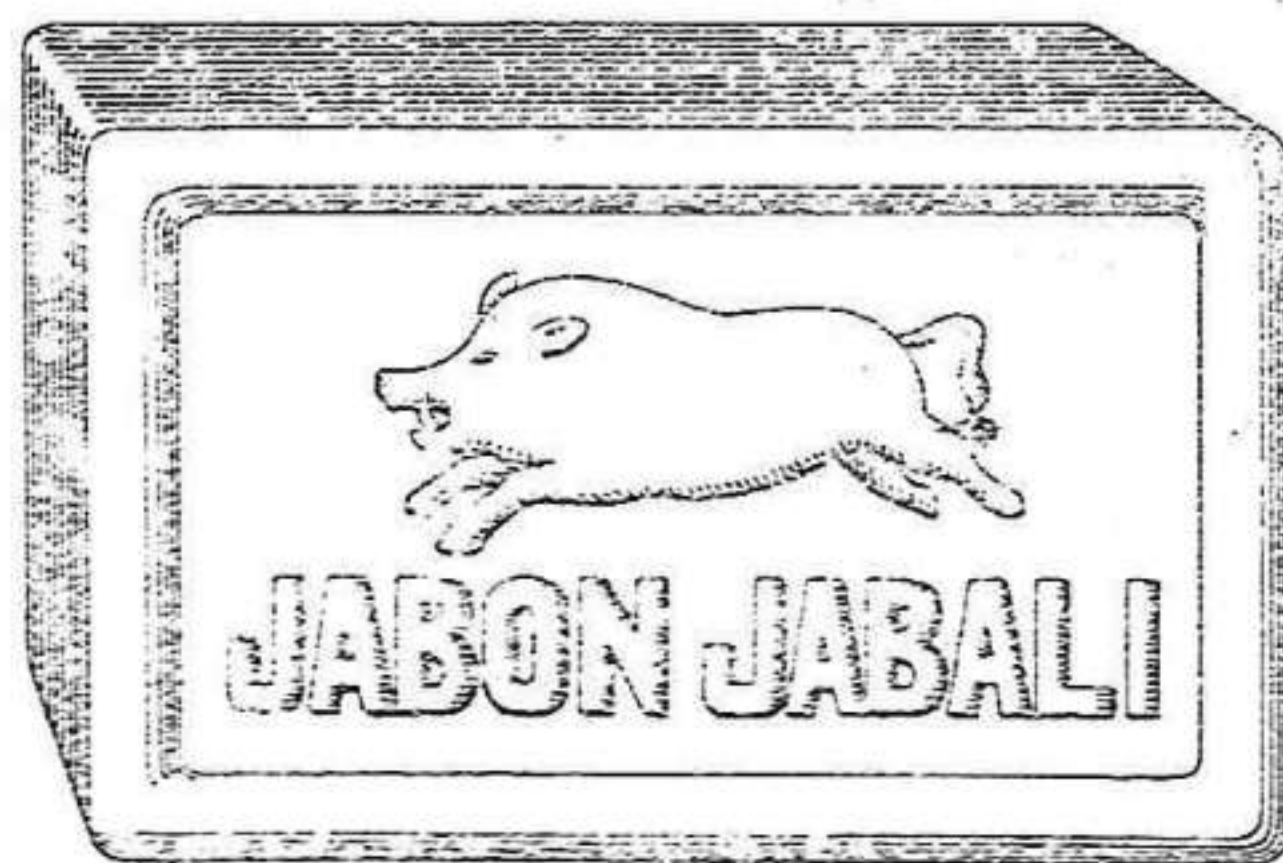
El Alcalde del Ayuntamiento de Puigcerdá, cumplimentado el acuerdo adoptado por la Corporación Municipal de su Presidencia, con fecha tres del que cursa,

eleva a la superior autoridad de V. E., el presente recurso, amparándose en el artículo 65 de la Ley del Tribunal de Garantías Constitucionales, y del cual son premisas las siguientes consideraciones:

Con fecha veinte de Noviembre de mil novecientos veintiséis, el Ayuntamiento de Puigcerdá, acogiéndose al Real Decreto Ley de nueve de Junio de mil novecientos veinticinco, que regulaba los auxilios que el Estado podía conceder a los Ayuntamientos que quisiesen ejecutar obras destinadas al abastecimiento de po-

sabons
BARANGÉ

duren més
renten millor

»efectuar ésta, siendo el Presupuesto de
»contrata de 474 048'48 pesetas, distribuí-
»das en tres anualidades, de las que el Es-
»tado abonará el 90 por 100, dicho Alto
»Cuerpo Consultivo dictamina que no pro-
»cede realizar por cuenta, o con el auxilio
»del Estado, las obras que en el expedien-
»te se proponen para abastecimiento de
»aguas de Puigcerdá, Caixans, Vilallo-
»vent y Aja (Gerona), *cuyos Ayuntamientos*
»*pertenecen a región autónoma y tiene en ma-*
»*tería de aguas las funciones que le reconoce*
»*el número siete del artículo 5.º del Estatuto*»

El razonamiento para fundar la negati-
va de la otorgación del auxilio del Esta-
do, no puede ser más erróneo. Es cierto
que el artículo 5.º de la Constitución del
Estado dispone que «corresponde a éste
la legislación y que podrá corresponder a
las regiones autónomas la ejecución en la
medida de su capacidad política, a juicio
de las Cortes, sobre las materias... 9.ª *Le-*
gislación de aguas, caza y pesca fluvial.»
También es cierto como indica la resolu-
ción recurrida, que el artículo 5.º del Es-
tatuto en su apartado 7.º dice que «de con-
formidad con lo que prevé el artículo 15
de la Constitución la Generalidad ejecu-
tará la legislación del Estado en las si-
guientes materias.. 7.ª *aguas, caza y pes-*
ca fluvial, sin perjuicio de lo dispuesto en
el artículo 14 de la Constitución. Las Man-
comunidades Hidrográficas cuyo radio de
acción se extienda a territorios situados
fuera de Cataluña, mientras conserven la
unidad y autonomía actuales, dependerán
exclusivamente del Estado».

Pero no es menos cierto que hasta la fe-
cha, y esto lo olvida el Alto Cuerpo Con-
sultivo del Estado, el servicio de aguas, o
sea la ejecución de la legislación hidráu-
lica, no ha sufrido ninguna alteración en
su régimen legal y de aplicación. De con-
formidad al Decreto de 21 de Noviembre
de 1932, que creaba la Comisión Mixta de
traspaso de servicios a la región autóno-
ma, debía procederse a un inventario de
los bienes, muebles, inmuebles y derechos
pertenecientes al Estado que existiesen
en territorio catalán, inventario, que por
lo que toca a la riqueza hidráulica no se
ha efectuado. (Artículo 10 de este De-
creto).

Con arreglo a tal inventario, debía la
Comisión Mixta a doptar los acuerdos re-

FABRICA DE BEGUDES CARBONIQUES GASEOSOS - SIFONS

FRANCESC DAFIS

ELABORACIO ACURADA amb maquinària moderna i productes
de primera qualitat

DIPOSITARIA DE LA CERVESA "MORITZ"

FABRICA: Carrer de Florensa - DESPATX: Revolució, 27-Tel. 64

PUIGCERDA

lativos a la adaptación de los servicios, que
debían pasar en materia hidráulica a la
Generalidad, adaptación que no se ha
efectuado y continúan íntegros de la com-
petencia del Estado (artículo 20 de dicho
Decreto).

Solo como consecuencia de dicha adap-
tación de servicios en materia hidráulica,
podía el Estado ceder a la región autóno-
ma, el importe de lo que de acuerdo se
calculara como dotación de los servicios
de auxilios a las obras de abastecimiento
de poblaciones (cesión que no se ha efec-
tuado tampoco, y por tanto permanece in-
tacta la obligación del Estado de subvenir
aquellas obras de abastecimientos justifi-
cadas y proyectadas con arreglo a la Ley
de concesión de auxilios a su cargo de
nueve de Junio de 1925.

Toda esta realidad, no puede ignorarla
el Alto Cuerpo Consultivo del Consejo de
Estado, y mucho menos la ilustrada auto-
ridad del Ministerio de Obras Públicas, la
cual no dudamos que habrá de rectificar
la resolución del Ilustrísimo Sr. Director
General de Obras Hidráulicas, basada
únicamente en la existencia de un precep-
to legal contenido en el Estatuto de Cata-
luña que no ha tenido, ni quizás tenga en
mucho tiempo realización jurídica. Y si
a ello añadimos, que tal como quedó re-
dactado este párrafo 7.º del artículo 5.º
del Estatuto de Cataluña, es muy discuti-
ble si los territorios que pertenecen a la
demarkación Hidráulica de la División
del Ebro (la Cerdeña en la cual debe ve-
rificarse el abastecimiento en cuestión),
están excluidos de la competencia de la

región autónoma en gracia a la *unidad y*
autonomía actuales de las mancomunidades
hidráulicas que como la del Ebro, extien-
den su radio de acción a territorios fuera
de Cataluña, se verá cuan destituida de
fundamento jurídico, es la resolución que
recurrimos dictada con interpretación
errónea del texto antes citado.

FUNDAMENTO LEGAL

El particular, mediante escrito, al que
acompaña la resolución recaída, podrá di-
rigirse al Ministro de la República del ra-
mo correspondiente, ó al ejecutivo de la
región autónoma a quien se atribuyera la
competencia en la referida resolución.
Estos habrán de afirmar o declinar su
competencia en un plazo de quince días.

Transcurrido el plazo, sin que se hubie-
se dictado resolución sobre el asunto, o
caso de ser esta negativa, podrá acudir el
particular interesado ante el Tribunal de
Garantías Constitucionales. (Artículo 65
de la Ley de 14 de Junio de 1933).

EN SU VIRTUD:

El Ayuntamiento de Puigcerdá, y por
su encargo el Alcalde que suscribe, eleva
a V. E. con la copia de la resolución re-
currida, el presente recurso, y solicita
que fundándose en las alegaciones formu-
ladas en el cuerpo de este escrito, se dig-
ne resolver que por no haber sido objeto
de traspaso a favor de la región autóno-
ma de Cataluña, el servicio de aguas,
previsto en el Estatuto, ni por tanto valo-
rado tal servicio, corresponde enteramen-
te al Estado, lo referente al auxilio y sub-
vención de las obras proyectadas, por la
División de Servicios Hidráulicos del
Ebro, para el abastecimiento de Puigcer-
dá, Caixans, Vilallobent y Aja (Gerona),
y, en su virtud, se deje sin efecto la re-
solución recurrida, resolviéndose de confor-
midad a lo propuesto por la indicada De-
legación de Servicios Hidráulicos del
Ebro, todo lo relativo a la realización por
cuenta o con el auxilio del Estado las
obras proyectadas en el expediente de su
razón.

Es gracia que espera merecer de la re-
conocida rectitud y benevolencia de V. E.
cuya vida sea por muchos años en bien
de la República Española.

PUIGCERDA PARA MADRID, a cin-
co de Enero de mil novecientos treinta y
cinco.

RECADER directe de Puigcerdá i sa Comarca a BARCELONA

P. GABAÑACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la de la tarda

dies de sortida de BARCELONA: DIMEGRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

ENCARRECS:

PUIGCERDA
LLIBERTAT, 42 - Teléfon 108,

BARCELONA
RECH, 73 - Teléfon 15028
PETXINA, 6 - Teléfon 17622

SERVEI RÁPID - PREUS ECONÓMICS

Una carta

El Diputat a Corts, senyor Carles Badia Malagrida, profundament indignat per la solució que s'ha volgut donar a aquest assumpte, ha enviat al senyor Ministre d'Obres Públiques la carta que copiem a continuació:

«Madrid 5 enero 1935

Excmo. Sr. Don José M.ª Cid y Ruiz Zorrilla.

Ministro de Obras Públicas

Mi distinguido Ministro y amigo:

Con fecha 30 de octubre último, escribí a Vd. recomendándole el asunto del abastecimiento de aguas potables de Puigcerdá y otros pueblos limítrofes (provincia de Gerona). A dicha carta tuvo Vd. la bondad de contestarme, con fecha 12 de noviembre, que el expediente había pasado a la Intervención General del Estado.

Así lo manifesté al Ayuntamiento de Puigcerdá y todos estábamos en la creencia de que el asunto seguía su curso normal, cuando el propio Ayuntamiento recibe un oficio de ese Ministerio, denegando lo solicitado por estimar, de acuerdo con el informe del Consejo de Estado, que no procedía la concesión de auxilios en servicios traspasados a la Región autónoma.

Sin entrar en el fondo del asunto y seguro de que a su debido tiempo se rectificará un acuerdo basado en el error de un traspaso que no existe, me limito a lamentar la desconsideración de que he sido objeto en cuanto a la tramitación del asunto, creándome una situación personal extraordinariamente desagradable ante el Ayuntamiento de Puigcerdá.

A Vd. le consta el interés con que me ocupé de esta cuestión, aún a trueque de molestarle con mi insistencia y, sin embargo, se ha prescindido del trámite de cortesía obligado en tales casos, informándome del acuerdo adoptado, antes de que pudiese llegar a conocimiento de los interesados. Las consecuencias políticas de esa omisión, son para mi muy sensibles, y lo lamento mucho más porque no creo que con mi conducta me haya hecho acreedor a ese trato.

Aprovecha esta oportunidad para repetirse de Vd. afmo. amigo y
s. s. q. e. s. m.
CARLOS BADIA

El propietari que volia fer el seu agost en ple hivern

Tap i carbassa

Ens ha sorprès la «Ratificació» que publica «El Pireneu», en nom de Josep Bosomba, segons diu, i adreçada a nosaltres.

Poques coses tenim de dir a un i altre, i per a dir-les no ens rebaixarem a insultar i a fer insinuacions malèvols, com fan ells com a únic argument per a tractar de desfer les nostres afirmacions contingudes en el darrer número de CERETANIA. Es natural en ells que no procedixin noblement, i també que no puguin emprar altres arguments per quan les xifres i demés dades que donàvem no poden ésser desmentides, i fins estem convençuts que serien avalades, si calgués per totes les persones que han intervingut en l'afer de l'adquisició de terrenys per a la fàbrica de la S. A. L. I.

El primer solt nostre, que tan molestà el senyor Bosomba, per sentir s'hi al·ludit malgrat que nosaltres no l'anomenàvem pas, fou motivat perquè tinguérem esment del disgust imperant entre els dirigents de la S. A. L. I. per les exigències desmesurades i més que això, impertinents, del propietari d'una gaia de terreny - propera al solar triat per a bastir hi l'edifici d'aquella Entitat - improductiva i inedificable, puix que forma un angle agut quina vèrtice té menys d'un metre i menys de deu al lloc de més amplària; exigències més incomprensibles si hom té en compte que, en el cas de construir-se la fàbrica en el lloc on figura projectada, el valor dels terrenys propers, pertanyents al propietari esmentat, cal suposar que augmenten bastant. Els dirigents de la S. A. L. I. estaven disgustats i amoïnats perquè, així com havien trobat les màximes facilitats i bon acolliment arreu de Cerdanya, en contrast toparen amb aquest propietari - o propietària - sobre les pretensions del qual no sabien mai a què atènyer-se; això,

amanit amb fer fer als dits senyors uns quants desplaçaments inútils des de Barcelona, motivà en aquests un tal enervament que insinuaren la possibilitat d'abandonar la idea de construir la fàbrica a la nostra vila. La prova de que no fórem nosaltres sols els alarmats, la tenim en que fins l'Ajuntament de Puigcerdá cregué oportú intervenir hi, visitant una comissió d'ell, presidida pel senyor Alcalde a la Sra. propietària (el senyor Bosomba contrariament al que diu, tenim entès que no és el propietari), o millor dit, prenent visitar la, puix que es cometé la desatenció de no rebre a la primera Autoritat municipal quan es desplaçà, per dues vegades, al seu domicili!

Figureu-vos com deuen haver anat les coses quan la S. A. L. I., malgrat convenir-li molt aquest terreny, trencà bruscament les negociacions per a la seva adquisició!!

Per acabar, i puix que podem anunciar amb vertadera satisfacció, que s'ha signat ja l'escriptura de compra d'un terreny del senyor Turiera per l'entitat S. A. L. I., volem felicitar des d'aquestes columnes ben efusivament a tots els cerdans - excepció feta d'aquest pobre senyor Junoy, director (?) de «El Pireneu», i del senyor Bosomba, naturalment - que han intervingut - en forma entusiasta i comprensiva del què representa per a la nostra vila i comarca l'establiment d'aquesta indústria lletera - en l'afer de la S. A. L. I., i que han fet possible que aquest estiu tinguem a l'entrada de Puigcerdá un bell edifici de 40 metres de façana per 25 de fons, amb una indústria muntada - la més apropiada per a Cerdanya - proporcionant treball immediat al ram de construcció i, després, permanent a trenta o quaranta persones i bons ingressos a tots els pagesos de la rodalia.

■■■■■■■■

Crònica Municipal

El 4 del corrent tingué lloc la sessió de segona convocatòria, sota la presidència de l'Alcalde, senyor Cosp assistint-hi ademés els regidors senyors Prat, Diguillem, Bonet, Vidal i Carreras.

Oberta la sessió, es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior. Es dóna compte de la nota de jornals dels obrers eventuais, la qual importa 671'85 pessetes, i que és aprovada.

Es llegeix la comunicació rebuda

de la Delegació dels Serveis Hidràulics de l'Ebre, de Saragossa, notificant la resolució recaiguda en sentit negatiu pel què es refereix a l'ajut de l'Estat per a la portada d'aigües potables. La comunicació esmentada és objecte d'àmplia discussió, acordant-se per unanimitat recórrer contra aquesta resolució dintre dels terminis que marca la Llei.

Es dóna compte d'un escrit del veí Josep Font relatiu als perjudicis que,

◆ ◆ L'anunciar a CERETANIA fa prosperar el negoci ◆ ◆

segons ell, li han ocasionat unes obres que ha fet un veï seu, acordant-se que passi a la Comissió de Foment per el seu estudi.

També, d'una altra comunicació del veï Miquel Grau demanant que se li retornin unes quantitats satisfetes per concepte impost de Consums per unes mercaderies que té en dipòsit. S'acorda que no procedeix fer-li l'abonament reclamat per no tenir el senyor Grau dipòsit domèstic registrat.

També, de l'estat de comptes provinent del Banc Ceretà relatiu a la liquidació anyal del deute que hi té contret l'Ajuntament de la Vila, el qual és aprovat.

S'acorda concedir mitja pluma d'aigua a la senyora Dolors Vidal.

Per ésser la seva oferta la més econòmica, s'acorda concedir a l'industrial, senyor Estanyol, la construcció d'una barana.

S'acorda que surti a subhasta el so-

lar de l'escorxador vell (destinat a Biblioteca de la Caixa de Pensions) una vegada s'hagin acomplert els tràmits reglamentaris i publicat l'anunci al Butlletí Oficial.

També, que es notifiqui a tots els empresaris del ram de construcció, domiciliats a la Vila, que seran penyorats si no compleixen la obligació que tenen d'obtenir de l'Ajuntament el permís corresponent.

La Presidència dóna compte del traspàs de la senyora Vídua de Salvador Arró (q. e. p. d.), mare del Regidor, senyor Manuel Arró, i demana que consti en acta el condol de la Corporació i també que es comuniqui als seus familiars, essent la proposta aprovada per unanimitat.

COMENTARI. — El més interessant d'aquesta sessió fou el debat sobre la comunicació rebuda provinent del Ministeri d'Obres Públiques, denegant

l'auxili o col·laboració de l'Estat espanyol en el projecte d'abastament d'aigües potables, resolució que ha disgustat vivament els senyor Regidors.

També és interessant l'acord disposant l'anunci de subhasta reglamentari del solar concedit per a ésser destinat a Biblioteca Pública de la Caixa de Pensions; ara només manca que es compleixi ràpidament aquest acord de la qual cosa dubtem tenint en compte les dilacions, absolutament immotivades, que vé sofrint aquesta tramitació.

NOTICIARI

L'ENTRADA DE LA VILA. — Cridats per l'Ajuntament que, com ja ho diguérem en una edició passada, té el propòsit de resoldre aquest problema ràpidament, estiguéren a la vila els enginyers amb el fi de prendre mides i orientacions per a establir el nou projecte d'entrada a la Vila.

Cal esperar que les obres començaran aviat i que el nostre problema de la circulació quedarà resolt.

PROFESSEUR DE FRANÇAIS

Progreso, 4 - 2.º PUIGCERDA

LA FESTA DE SANT ANTONI. — Es dijous vinent la celebració d'aquesta divertida festa organitzada per l'element de la tralla. Per a amenitzar-la ha estat contractada la banda del batalló de La Seu d'Urgell.

El sarau, com cada any, tindrà lloc en el Teatre Ceretà.

DARRERA HORA. — En el moment de tancar aquesta edició, una capa de neu d'uns 35 centímetres cobreix el sol, amb satisfacció dels aimants dels esports de neu que ja gairebé s'ho veien perdut per enguany.

El cel segueix intensament gris i continua nevant. Per la primera nevada, cal reconèixer que hem estat servits de parroquià.

Alexandre BULART I RIALP

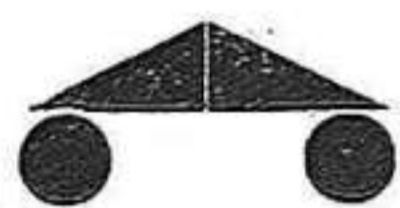
ADVOCAT

PUIGCERDÀ
Plaça de Cabrinetty, 20 - 3er., 3.ª

BARCELONA
Baimes, 10 - Entll. Telèfon, 11287.

Els Doctors
ANTONI PAL SOLÉ

i
FRANCESC PANIELLO GRAU

Ofereixen el seu consultori de malalties dels ulls amb llur cirurgia i graduació de la vista.

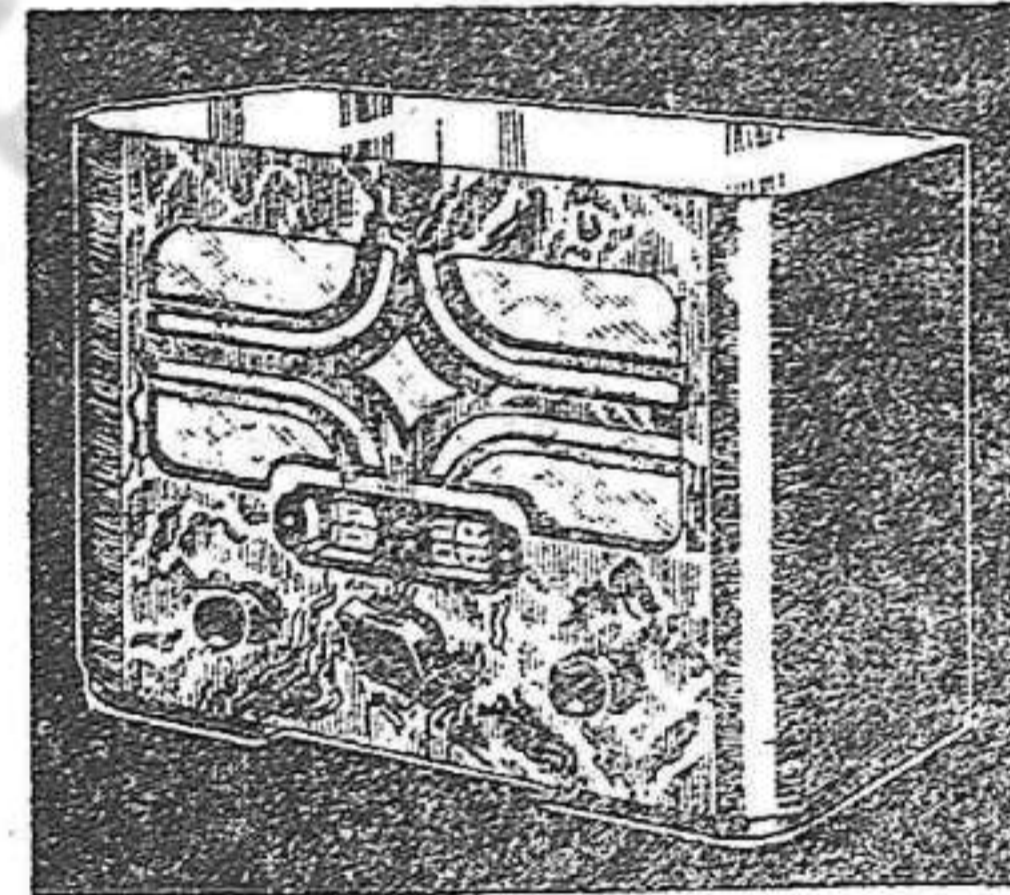
Visita el primer diumenge de cada mes
a l'Hotel Tixaire de Puigcerdà

¡Vamos a jugar la última partida!

No. Os deixo; prefiero ir a escuchar mi nuevo «Super-Octodo» 521. Gracias a él sé lo que es un receptor selectivo y musical. Jamás hubiese creído que la T.S.H. hubiera progresado tanto. Si Vd. desea saber lo que es el «Super-Octodo» Philips 521, pida una demostración gratuita a domicilio.

PHILIPS
SUPER-OCTODO 521

Representant oficial
J. REGUANT

Carrer de la Llibertat
Telèfon 78-D

LA CASA DE
L'ELECTRICITAT

HOTEL

Terminus

desitja als seus clients, un bon Any Nou i un sens fi de prosperitats

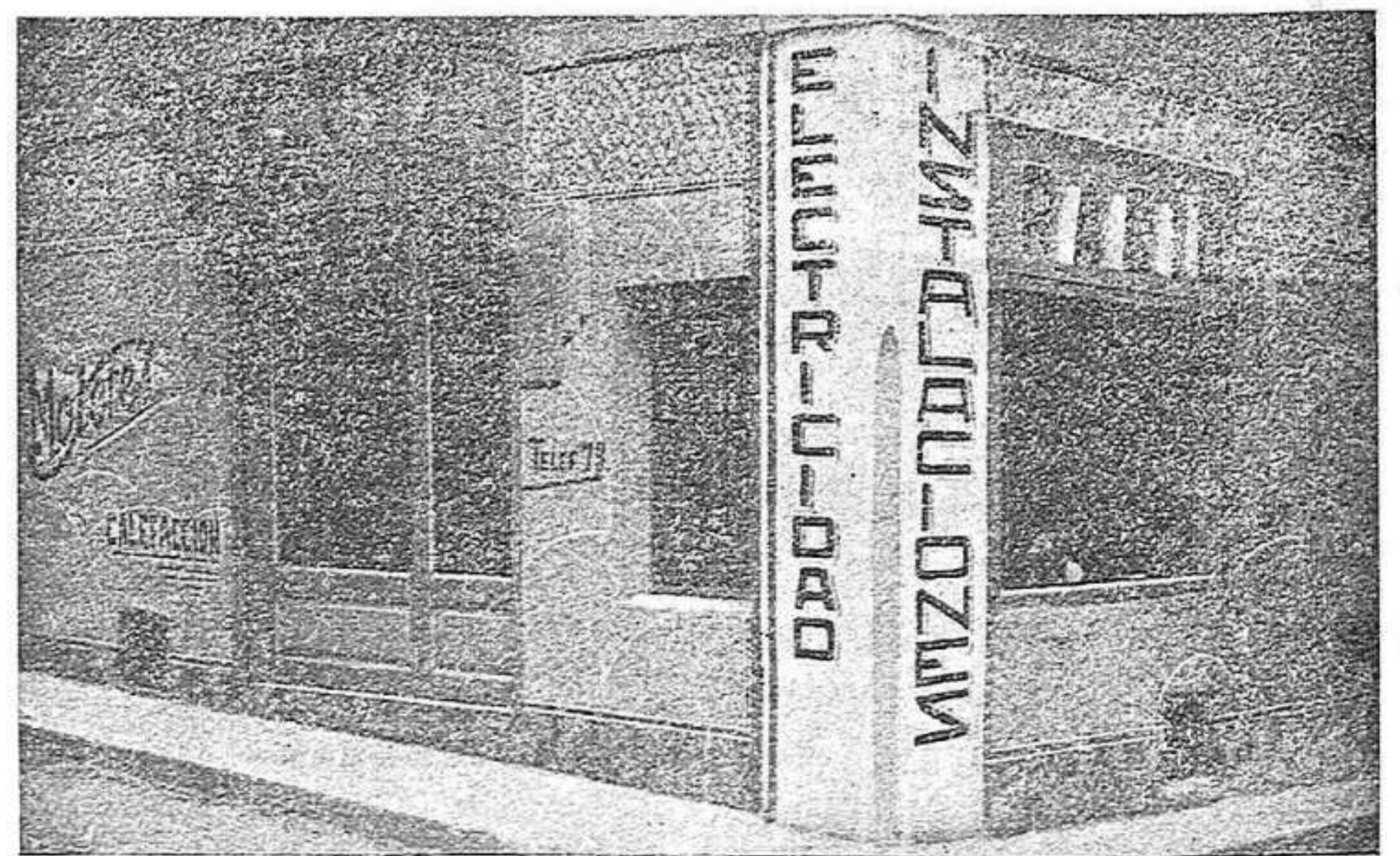
RICARD ALTIMIRAS

telefon, 8 - PUIGCERDA

ELECTRICITAT

J. CLOT

ESPANYA, 2

LLUM - FORÇA - CALEFACCIO - RADIO
Instal·lacions de tota mena - Reparacions

Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el GRAN HOTEL

TIXAIRE

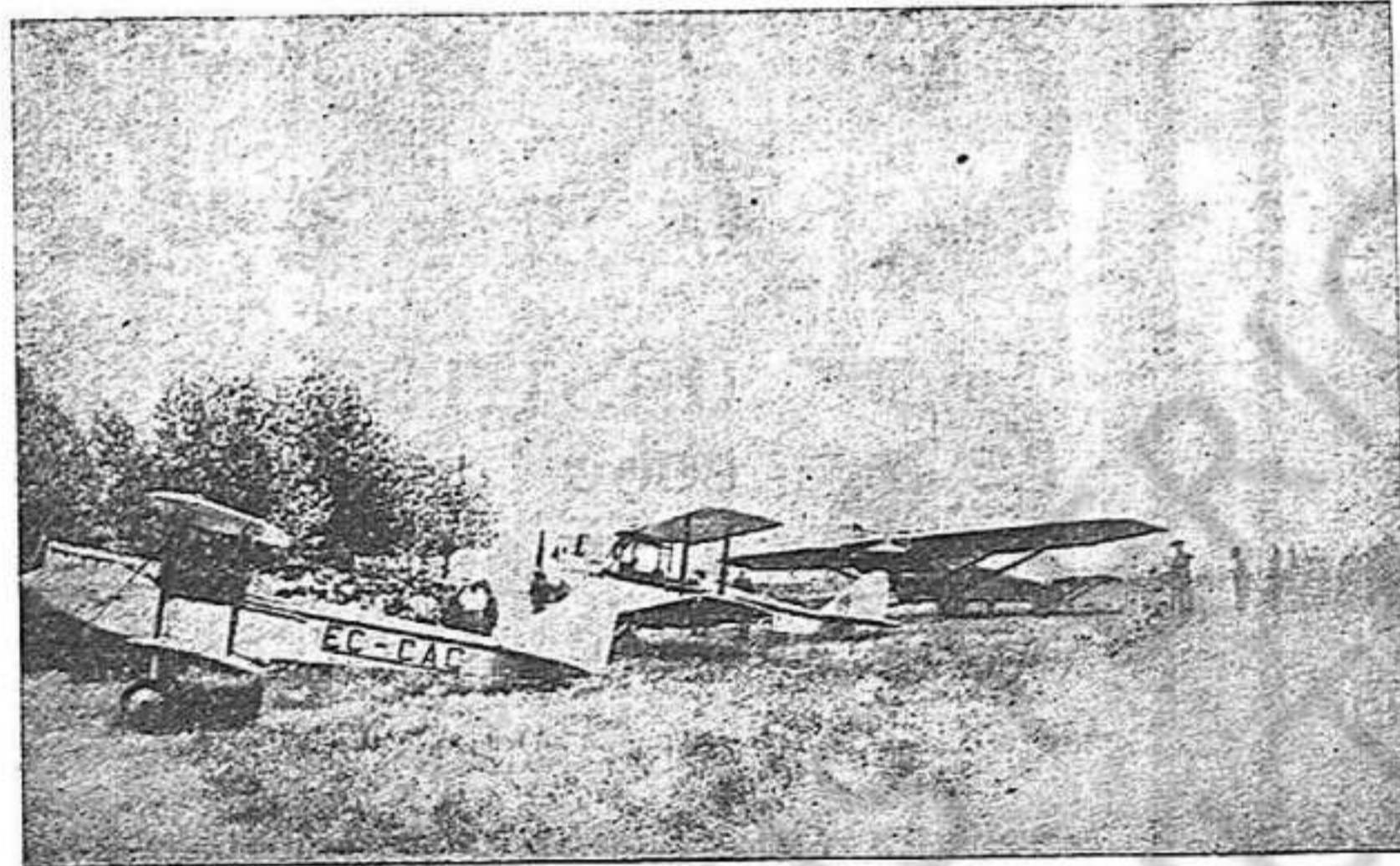
us ofereix el màxim confort dintre d'un ambient luxós i ensems discret

Magatzem de Materials
de Construcció

calc hidràulica
ciments
guix
rajoles, & &

Francesc BARNOLA

Rambla de Josep M.ª Martí
PUIGCERDA

Rajoleria i Tenleria
RICARD TUSET

GRAN ASSORTIT
DE RAJOLS
DE TOTES MENES

Fabricació acurada
Preus mòdics

Font d'En Lleres
PUIGCERDA

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta Impremta

Anónima Alsina-Graells de Auto Transport

Societat General de Serveis Postals i Interurbans

A BARCELONA: Direcció i Oficines, Passeig de Gracia, núm. 18

Despatx de Bitllets, equipatges i encarrecs: Ronda Universitat, 4 - Telèfon 21163

Horari que regeix des del 7 d'Octubre 1934, en les següents línies:

Seu d'Urgell - Calaf - Barcelona

Sortida Seu d'Urgell	12·15	4·00
» Organyà	12·45	4·30
» Ollana	13·30	5·15
» Pons	14·15	6·00
» Torà	14·50	7·00
» Calaf	15·15	7·15
Arribada Barcelona	17·45	10·30 f. c.

RETORN

Sortida Barcelona	14·45	
» Calaf	16·45	12·15
» Torà	17·05	12·40
» Pons	17·45	13·45
» Ollana	18·15	14·30
» Organyà	19·00	15·15
Arribada Seu d'Urgell	19·30	16·00

Barcelona - Puigcerda - Seu d'Urgell

Sortida Barcelona		8·15f.c.	15·15f.c.
» Puigcerdà	7—	13—	18·45
» Martinet	7·45	13·45	19·30
Arribada Seu Urgell	8·30	14·30	20·15

RETORN

Sortida Seu d'Urgell	6·45	14·15	17—
» Martinet	7·30	15—	17·45
» Puigcerdà	8·15	15·45	18·30
Arribada Barcelona	12·30f.c.	21·00f.c.	

Seu d'Urgell - Andorra - Encamp

Sortida Seu d'Urgell	9·00	15·00	20—
» Andorra Escaldes	9·45	15·45	20·45
Arribada Seu Urgell	10·00	16·00	

RETORN

Sortida d'Encamp		9·00	12·45
» Escaldes-Andorra	7·30	9·15	13·00
Arribada Seu Urgell	8·30	10·15	14·00

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

ROCALLA S.A. BARCELONA

TELEFON: 20768

Plaça ESTUDIS 14 y CANUDA 2

Representant per aquesta Comarca: **JOAN PEIX - Revolució, 7 - Telèfon, 11-14 - PUIG CERDA**

AVINGUDA SCHIERBECK

Venda de Xalets

Pagament a terminis i al comptat

Construccions a gust del comprador o ja edificades

Raó:
MIQUEL PONS Procurador
Puigcerdà

CARBOLUX

SUBSTITUT DE L'ANTRACITA
ense fum
ense suja
ense cendres

EL MES NET

Superioritat en calories sobre els altres combustibles
Infinítament superior a tots els millors aglomerats
De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable

Adresseu comandes a:
Vídua de S. Arró - Telèfon 35 - Puigcerdà

Decorats i Treballs llisos de Guix

Encanyigats ordinaris
Encanyigats Metàl·lics SIMPLEX
els més bons i pràctics

Tots els enguixats són acabats amb guix blanc superior

Per encàrrecs:
Marcel·li FUXET
BOURG-MADAME

:: Sarrells - Cordons per a Barnussos, Batins i Paiames ::

Fàbrica de Passamaneria i Teixits de Punt Novetat
en seda artificial, cotó, llana i fil de metall or i plata

VENTURA I COT Ltda.
LINCOLN, 15 (S. G.) TELÉFON 72233
BARCELONA
(Vendes exclusivament a l'engrós)

:: Galons - Cintes - Borles - Cordons - Trens - Agremants - Faixes ::

Especialitat en Sarrells per a Vanoves

Malles per a Cortinatges i Transparents

CASA CONSTRUCTORA

J. VIÑAMATA

CONSTRUCCIONES DE HORMIGON, LADRILLO
Y REPARACIONES EN GENERAL

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS GRATIS

Fontanella, 14-1.º, 2.ª Encargos: Pza. de los Héroes, 8
BARCELONA **PUIGCERDA**

JOAN ANGLADA VILARDEBO
ADVOCAT

Exercici en els partits
de Puigcerdà i Vic

Despatx a Vic: Riera, 31

URBANITZACIO DEULOFEU Espaiosos solars per a edificar, en venda, esplèndida situació, prop de l'Estany, sèquia i parc, amb vistes sobre la Cerdanya Francesa i Espanyola, i altres situats prop del Camp de Golf. — Raó: ESTEVE ARRO (Cal Aldran). — PUIGCERDA.